

Programiranje 2 — tretji par domačih nalog

- ① Naj bo $I = \mathbb{Z}^+ \cap [a, b]$ interval v množici pozitivnih celih števil, $f: I \rightarrow \mathbb{Z}^+$ pa strogo monotonno naraščajoča funkcija (za vse $x \in I$ in $y \in I$ velja $x < y \implies f(x) < f(y)$). Funkcija $f(x) = x^2$, denimo, je monotonno naraščajoča na poljubnem intervalu I .

Inverz funkcije f pri vrednosti y (oznaka: $f^{-1}(y)$) je taka vrednost $x^* \in I$, da velja $y = f(x^*)$. Na primer, če je $f(x) = x^2$, potem je $f^{-1}(25) = 5$.

Napišite funkcijo

```
long inverz(long y, long a, long b)
```

ki za funkcijo f , definirano na intervalu $[a, b]$, vrne vrednost $f^{-1}(y)$. V vseh testnih primerih velja, da inverz na podanem intervalu obstaja, velja pa tudi $1 \leq a \leq b \leq 10^{18}$ in $1 \leq f(a) \leq f(b) \leq 10^{18}$. V 50% testnih primerov velja $1 \leq a \leq b \leq 10^6$.

Lahko predpostavite, da je funkcija f definirana s sledečo C-jevsko funkcijo:

```
long f(long x)
```

Dopolnite in oddajte datoteko `inverz.c`. Datoteka naj vsebuje funkcijo `inverz`, funkcij `f` in `main` pa *ne sme* vsebovati. Funkciji `f` in `main` bosta definirani v posameznih testnih datotekah (`test*.c`).

Izhodiščno različico datoteke `inverz.c`, primer testne datoteke in deklaracijsko datoteko `inverz.h` (ta služi kot vez med testno datoteko in datoteko `inverz.c`) najdete v paketu *Izhodiščne datoteke* na spletni učilnici. V datoteki `inverz.c` so zapisana tudi navodila za prevajanje in poganjanje.

- ② Naj bo $I = \mathbb{Z}^+ \cap [a, b]$ interval v množici pozitivnih celih števil, funkcija $f: I \times I \rightarrow \{0, 1\}$ pa naj predstavlja dvojiško relacijo. Števili $x \in I$ in $y \in I$ sta v relaciji natanko tedaj, ko je $f(x, y) = 1$. Relacija f je na intervalu I

- *tranzitivna*, če za vsak $x \in I$, $y \in I$ in $z \in I$ velja $f(x, y) = 1 \wedge f(y, z) = 1 \implies f(x, z) = 1$;
- *antitransitivna*, če za vsak $x \in I$, $y \in I$ in $z \in I$ velja $f(x, y) = 1 \wedge f(y, z) = 1 \implies f(x, z) = 0$;
- *netranzitivna*, če obstajajo takšni $x \in I$, $y \in I$ in $z \in I$, da velja $f(x, y) = 1 \wedge f(y, z) = 1 \wedge f(x, z) = 0$.

Na primer, na poljubnem intervalu I je relacija $(x < y)$ tranzitivna, relacija $(y = x + 1)$ antitransitivna, relacija $(x \bmod y = 1)$ pa netranzitivna, ne pa nujno tudi antitransitivna (na primer, na intervalu $[2, 6]$ je netranzitivna in antitransitivna, na intervalu $[2, 7]$ pa samo netranzitivna). Relacija $(y = x^2)$ je na intervalu $[2, 100]$ antitransitivna, na intervalu $[1, 100]$ pa zgolj netranzitivna.

Napišite funkcijo

```
int tranzitivnost(int a, int b)
```

ki vrne

- vrednost 1, če je relacija f na celoštevilskem intervalu $[a, b]$ tranzitivna in antitransitivna hkrati (da, to je povsem mogoče!);

- vrednost 2, če je relacija f na celoštevilskem intervalu $[a, b]$ tranzitivna, pogoji za vrednost 1 pa niso izpolnjeni;
- vrednost 3, če je relacija f na celoštevilskem intervalu $[a, b]$ antitransitivna, pogoji za vrednosti 1 in 2 pa niso izpolnjeni;
- vrednost 4, če je relacija f na celoštevilskem intervalu $[a, b]$ netransitivna, pogoji za vrednosti 1, 2 in 3 pa niso izpolnjeni.

Lahko predpostavite, da je relacija f definirana s sledečo C-jevsko funkcijo:

```
bool f(int x, int y)
```

Funkcija vrne `true`, če sta x in y v relaciji, in `false`, če nista.

Dopolnite in oddajte datoteko `tranzitivnost.c`. Datoteka naj vsebuje funkcijo `tranzitivnost`, funkcij `f` in `main` pa *ne sme* vsebovati. Funkciji `f` in `main` bosta definirani v posameznih testnih datotekah (`test*.c`).

Izhodiščno različico datoteke `tranzitivnost.c`, primer testne datoteke in deklaracijsko datoteko `tranzitivnost.h` (ta služi kot vez med testno datoteko in datoteko `tranzitivnost.c`) najdete v paketu *Izhodiščne datoteke* na spletni učilnici. V datoteki `tranzitivnost.c` so zapisana tudi navodila za prevajanje in poganjanje.